

Sygn. akt I C 1078/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Kamila Starosta

po rozpoznaniu w dniu 05 stycznia 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.**

o ustalenie

I. oddała powództwo.

II. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu na rzecz pozwanego.

III. przyznaje adwokatowi M. Ś. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 1078/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 listopada 2013r. – uzupełnionym pismem z dnia 4 listopada 2014r. (k. 21-22) – powódka J. K. wniosła przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. pozew o ustalenie, że w drodze umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności zawartej w dniu 19 marca 2008r. (Rep. A Nr 597/2008), zawartej przed Notariuszem S. G. nie nabyła udziału w użytkowaniu wieczystym gruntu położonego w S. przy ul. (...) oraz, że nie jest właścicielką udziału w użytkowaniu wieczystym działki, położonej w S. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, X Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Nr (...). Jednocześnie ustanowiony w sprawie pełnomocnik z urzędu wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu albowiem koszty te nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

W uzasadnieniu wyjaśniła, że w drodze umowy z dnia 19 marca 2008r. dokonano ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności lokalu numer (...) położonego w S. przy ul. (...). W dalszej kolejności wskazała, że w drodze tej umowy nabyła również udział w prawie wieczystego użytkowania działki, położonej pod wyżej wskazanym adresem. Zaprzeczyła równocześnie, aby takie prawo nabyła w stosunku do działki położonej przy ul. (...) w S.. Dodała, że celem wywiedzenia niniejszego postępowania jest wykazanie przed Gminą M. S., iż nie spoczywa na niej obowiązek uiszczania opłat za wieczyste użytkowanie udziału w działce położonej w S. przy ul. (...).

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 05 marca 2015r. (k. 40-43) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu w pierwszej kolejności wyjaśnił, że lokal mieszkalny numer (...), którego własność powódka nabyła w drodze umowy z dnia 19 marca 2008r., położony jest w budynku nr (...) przy ul. (...) w S.. Dodał, że z lokalem tym związany jest udział w wysokości (...) w częściach wspólnych budynków oraz w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości (składającej się z działek gruntu oznaczonych numerami 8/4 i 8/3), na której posadowione są budynki, w tym budynek mieszkalny nr (...). Stanowi o tym treść przedmiotowej umowy, z której wynika m.in., że powódka oświadczyła, iż rzeczywisty stan prawny i faktyczny lokalu mieszkalnego jest jej znany i nie wnosi z tego tytułu żadnych zastrzeżeń. Nadto przedłożono do umowy dokumenty w postaci wypisu z rejestru gruntów oraz wypisu z kartoteki lokali, które wskazywały na przedmiot umowy, a z treści księgi wieczystej KW Nr (...) wynikało, iż nieruchomość składa się z działek nr (...), położonych w S. przy ul. (...). Powołując się na powyższe wskazał, że powódka nabywając lokal mieszkalny stała się również użytkownikiem wieczystym w udziale (...) działek gruntu położonych przy ul. (...), stanowiących jedną nieruchomość. Jednocześnie zaznaczył, iż nie było możliwości dokonania sprzedaży na rzecz powódki prawa własności przedmiotowego lokalu bez udziału w użytkowaniu wieczystym gruntów, na którym ten budynek był posadowiony. Wszystkie informacje, co do przedmiotu umowy otrzymała powódka zarówno od pozwanej jak i notariusza, sporządzającego niniejszy akt notarialny. Przywołał art. 3 ust.1 i 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali. Ponadto wskazał, że w jego ocenie po stronie powodowej brak jest interesu w żądaniu takiego ustalenia. Wyjaśnił przy tym, że w jego ocenie w sytuacji, gdy powódka kwestionuje wysokość opłat związanych z użytkowaniem wieczystym winna ona podejmować kroki prawne na drodze postępowania przeciwko Gminie M. S., a nie w stosunku do Spółdzielni. Nawiązując do powyższego wskazał zatem, że w niniejszej sprawie zachodzi sytuacja, gdy stan niepewności istniejący po stronie powódki może zostać usunięty w drodze innego powództwa, a okoliczność ta musi skutkować uznaniem braku interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c.

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2015r. (k.86) pełnomocnik powódki podtrzymał dotychczasowe żądanie, nadto doprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, iż chodzi o działkę nr (...) o powierzchni 1.367 m², obręb 62 Nad O. przy ul. (...). Natomiast pełnomocnik pozwanego podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 5 stycznia 2018r. (k.161-162) – ustanowiony z urzędu – pełnomocnik powódki podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Natomiast pełnomocnik pozwanego – z uwagi na okoliczność zbycia spornego lokalu przez powódkę – podtrzymał twierdzenia o braku po stronie powodowej interesu prawnego w wywiedzeniu niniejszego powództwa. Ponadto pełnomocnik powódki oświadczył, że w przypadku gdyby sąd nie uwzględnił powództwa, wnosi o nieobciążanie powódki kosztami, powołując się na zaawansowany wiek powódki i jej sytuację życiową i majątkową. Pełnomocnik pozwanego wniósł natomiast o nieuwzględnienie niniejszego wniosku wskazując, że w jego ocenie w sprawie nie zachodzą żadne względy słuszności, które uzasadniałyby przy oddaleniu powództwa odstąpienie od obciążenia powódki kosztami procesu. Rozstrzygnięcia takiego nie można uzasadnić wiekiem powódki, gdyż jest ona osobą dorosłą reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, a jej potrzeby są zaspokojone, z uwagi na otrzymywane świadczenia. Zauważył, że w niniejszym postępowaniu pozwany poniósł określone koszty obrony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 19 marca 2008r. J. K. przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w budynku numer (...) przy ulicy (...) w S..

Lokal mieszkalny numer (...) położony na drugim piętrze budynku przy ul. (...) w S. należał wówczas do zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.. Budynek mieszkalny numer (...) wraz z innymi budynkami posadowiony był na nieruchomości składającej się z dwóch działek (...). Nieruchomość ta stanowi własność Skarbu Państwa a jej wieczystym użytkownikiem była Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S.. Dla przedmiotowej nieruchomości prowadzona jest księga wieczysta za numerem (...). Powódka złożyła pisemny wniosek do pozwanej Spółdzielni o nabycie prawa

własności przedmiotowego lokalu mieszkalnego w trybie przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali oraz ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o Spółdzielniach Mieszkaniowych.

Dowód:

- odpis z KW (...) z dnia 05.03.2015r. k. 50-51,

- wierzytelna kopia aktu notarialnego z dnia 19.03.2008r. k.23-28,

- zeznania świadka S. D. k. 92-94.

W dniu 19 marca 2008r. osobiście J. K. zawarła ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S. umowę o ustanowienie odrębnej własności lokalu i przeniesienie własności lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w S. przy ul. (...).

Umowa zawarta została w formie aktu notarialnego przed prowadzącą Kancelarię Notarialną w S. Notariusz S. G., pod numerem Rep. A 597/2008.

W § 1 umowy opisując nieruchomość gruntową wskazano „Spółdzielnia jest współużytkownikiem wieczystym nieruchomości stanowiącej działkę gruntu numer (...), obręb 62 N/O, o powierzchni 0,1375 ha, położonej w S. przy ulicy (...), zabudowanej budynkami stanowiącymi odrębny od gruntu przedmiot własności: budynkiem mieszkalnym numer (...), czterema budynkami oznaczonymi symbolami inny oraz budynkiem gospodarczym, dla której Sąd Rejonowy w Szczecinie XII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą Kw (...). W § 2 niniejszego aktu notariusz stwierdził, iż strony przedłożyły i okazały następujące dokumenty m.in. wypis z rejestru gruntów dla działki nr (...), wypis z kartoteki lokali.

J. K. oświadczyła, że znany jest jej rzeczywisty stan prawny i faktyczny lokalu mieszkalnego numer (...) i nie wnosi żadnych zastrzeżeń z tego tytułu (§ 3).

W § 4 strony wskazały: Stawająca oświadcza, że lokal mieszkalny numer (...), położony na II piętrze w budynku (...) w S., przy ulicy (...) składa się z dwóch pokoi, kuchni i korytarza o powierzchni użytkowej 50,10 m² oraz pomieszczenia przynależnego - komórki o powierzchni użytkowej 21,88 m² oraz, że z własnością tego lokalu związany jest udział do (...) części we wspólnych częściach budynków, po czym ustanawiają odrębną własność tego lokalu i Przedstawiciele Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. na podstawie art. 48 ustawy o Spółdzielniach Mieszkaniowych przenoszą jego własność wraz z udziałami w częściach wspólnych budynków i w prawie wieczystego współużytkowania działki gruntu po 118/1000 na rzecz J. K., a J. K. oświadcza, że nabycie to przyjmuje i jest stanu wolnego.

Dowód:

- wierzytelna kopia aktu notarialnego z dnia 19.03.2008r. k.23-28,

- odpis z KW (...) z dnia 05.03.2015r. k. 50-51.

Od momentu zawarcia umowy z dnia 19 marca 2008r. Gmina M. S. uznając J. K. za posiadającą udział w wysokości (...) w prawie użytkowania wieczystego działek (...) wzywała J. K. do uiszczania corocznych opłat z tytułu wieczystego użytkowania za obie te działki za rok 2010 i 2011.

Dowód:

- wezwania do zapłaty k. 29-30.

J. K. uznając, że przysługuje jej udział w wieczystym użytkowaniu jedynie działki numer (...), wezwała Spółdzielnię Mieszkaniową (...) do wyjaśnienia przyczyn, dla których obciążona została przez Gminę M. S. opłatami za użytkowania poza działką numer (...) również działką (...).

J. K. zwróciła się także do Kancelarii Notarialnej Notariusz S. G. o wyjaśnienie nieścisłości w zawartym między stronami akcie notarialnym.

W odpowiedzi uzyskała informację, że akt notarialny został sporządzony w sposób prawidłowy, a skutek zawarcia umowy z dnia 19 marca 2008 r. w oparciu o dane ujawnione w księdze wieczystej prowadzonej za numerem (...) stała się użytkownikiem wieczystym w udziale (...) w nieruchomości gruntowej składającej się z dwóch działek oznaczonych numerami (...).

Dowód:

- pismo z 17.01.,2011 r. k. 53,

- pismo z 18.01.2011 r. k. 54-55,

- zeznania powódki J. K. k. 153-154,

- zeznania świadka S. D. k. 92-94,

- zeznania w charakterze strony A. S. k. 94-95,

J. K. nie jest już właścicielką lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w budynku przy ul. (...) w S.. W dniu 03 listopada 2016r. podarowała przedmiotowy lokal mieszkalny swojej wnuczce M. S., która następnie w dniu 13 czerwca 2010r. zbyła go.

Bezsporne, a nadto dowód:

- zeznania powódki J. K. k. 153-154,

- wydruk z elektronicznej przeglądarki ksiąg wieczystych k.164-171.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało w całości oddaleniu.

Powódka opierała swoje powództwo na treści art. 189 k.p.c., zgodnie z którym strona może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Powyższy przepis określa materialnoprawne przesłanki zasadności powództw, w których powodowie domagają się sądowego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Powództwo będzie oddalone przede wszystkim, jeżeli powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia, ale także jeżeli interes taki istnieje, ale twierdzenie powoda o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego okaże się bezzasadne.

Pojęcie interesu prawnego obszernie omówione w literaturze przedmiotu i na ogół zgodnie rozumiane jest jako potrzeba prawna (zob. E. Warzocha, Ustalenie stosunku prawnego lub prawa w sądowym postępowaniu cywilnym, Warszawa, 1982, s. 48). Potrzeba ta wynika z sytuacji prawnej, w jakiej się powód znajduje. Decyzja sądu o wydanie wyroku ustalającego wynika ze stwierdzenia, że istnieje potrzeba tego rodzaju ochrony sądowej. W wyroku z dnia 9 lutego 2012 r., III CSK 181/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 101, Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli powództwo o ustalenie istnienia prawa jest jedynym możliwym środkiem jego ochrony, powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia. W uzasadnieniu tego wyroku podkreślił, że powództwo przewidziane w art. 189 k.p.c. ma znaczenie uniwersalne, a interes prawny w rozumieniu tego przepisu stanowi szeroką formułę, obejmującą wiele sytuacji prawnych, w których uwikłany może być podmiot występujący z powództwem o ustalenie istnienia (nieistnienia) prawa lub stosunku prawnego. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Wobec tego przyjmuje się istnienie

interesu prawnego zawsze, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub gdy stronie nie stoi otworem droga procesu o świadczenie, a strona przeciwna kwestionuje jej prawo lub stosunek prawny. Powód musi także udowodnić, że ma interes prawny skierowania powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu, tj. osobie, która niekoniecznie będąc stroną stosunku prawnego lub prawa objętego petitum pozwu, pozostaje w takim związku z tym stosunkiem prawnym, że stwarza przynajmniej potencjalne zagrożenie prawnie chronionym interesom powoda. Jest to więc obiektywna potrzeba uzyskania wyroku określonej treści, wywołana rzeczywistym naruszeniem albo zagrożeniem sfery prawnej podmiotu występującego z powództwem ustalającym, z tym, że interes ten nie może być rozumiany subiektywnie, tj. według odczucia powoda, ale obiektywnie, tj. na podstawie rozumnej oceny sytuacji, w której powód występuje z tego rodzaju powództwem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt ACa 773/13, opubl. Lex nr 1392106). Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie stanowiskiem nie ma interesu ten, kto może skorzystać równocześnie z innej istniejącej formy ochrony swoich praw, np. w procesie o świadczenie czy ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, a nawet o charakterze deklaratywnym osiągnąć w pełni ochronę swoich praw. Interes prawny w ustaleniu stosunku prawnego mógłby ewentualnie istnieć obok możliwości dochodzenia świadczenia, wówczas, gdy ze spornego stosunku wynikają jeszcze dalsze skutki, których dochodzenie powództwem o świadczenie nie jest możliwe bądź nie jest aktualne. Podkreślenia wymaga również, że interes prawny w żądaniu ustalenia, zgodnie z zasadą aktualności (art. 316 § 1 k.p.c.) musi istnieć w chwili rozstrzygnięcia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.07.2015r., V CSK 640/14, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.06.2015r. IIICSK 372/14).

W niniejszej sprawie powódka dochodziła ustalenia, że wraz z zakupem lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w S. przy ul. (...) nabyła jedynie udział w wieczystym użytkowaniu działki numer (...), a nie nabyła udziału w wieczystym użytkowaniu działki numer (...). Równocześnie jednak dostrzec należało, że w toku niniejszego postępowania powódka podarowała przedmiotowy lokal mieszkalny i przestała być jego właścicielką z dniem 03 listopada 2016r. Okoliczność ta zaś niewątpliwie musiała wpłynąć na ocenę sytuacji prawnej powódki, w tym przede wszystkim istnienie po jej stronie interesu prawnego w dokonaniu ustalenia, jak też i legitymacji do wywodzenia niniejszego postępowania. Nadto zaznaczyć należy, iż sama powódka podczas przesłuchania w dniu 06 października 2017r. (k.154) wskazała na tą okoliczność i jej postawa podczas końcowej części zeznań wskazywała na „ utratę zainteresowania żądanym ustaleniem”. Zeznała : „ Ja już tam nie mieszkam. Ja już nie płacę za tę działkę. To wszystko”. W takim stanie rzeczy brak było podstaw do przyjęcia, iż po stronie powódki nadal istnieje interes prawny w żądaniu ustalenia określonego stanu prawnego. Jednakże zaznaczyć należy, iż pomimo reprezentowania powódki przez profesjonalnego pełnomocnika nie zostało wykazane, że ten interes prawny nadal istnieje, chociażby dlatego, że jest ona nadal dłużnikiem wobec Gminy M. S. z tytułu obowiązku uiszczania opłat rocznych. W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu na rzecz pozwanego, mając na względzie dyspozycję art. 102 k.p.c., zgodnie z którą w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Za trafny należy natomiast uznać pogląd, zgodnie z którym sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 - z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego. (postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11, LEX nr

1119554). W orzecznictwie podkreśla się, iż całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego przepisu powinny być ocenione z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Sąd doszedł bowiem do przekonania, że w przedmiotowej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w powyżej cytowanym przepisie, który uzasadnia odstępianie od obciążania powódki kosztami procesu. Sąd wziął pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności w ocenie Sądu nie dość jednoznaczna treść przedmiotowego aktu notarialnego w zakresie oznaczenia nieruchomości, dla której prowadzona jest KW Nr (...). Nigdzie w treści aktu nie wymieniono nr działki (...), także w § 2 pkt e wskazano, iż przedłożono „wypis z rejestru gruntów dla działki nr (...)”, nie pojawia się także oznaczenie ul. (...). Zaznaczenia wymaga, iż nie można było zweryfikować przedłożonych do aktu notarialnego dokumentów z uwagi na ich brak w zgromadzonym materiale dowodowym w sprawie. Pomimo zapisu zacytowanego § 3 tego aktu mogły budzić wątpliwość powódki złożone oświadczenia stron w tym zakresie, biorąc pod uwagę, iż „profesjonalną stroną” tej umowy była Spółdzielnia Mieszkaniowa, ona gromadziła stosowne dokumenty w tym zakresie. Tym samym pomimo pisemnych wyjaśnień pozwanego jak i notariusza powódka mogła mieć uzasadnione przekonanie swoich racji procesowych. Nikt nie może zasłaniać się nieznaną treścią ksiąg wieczystych, bo są one jawne. Jednakże zdaniem Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy powódka mogła nie mieć świadomości prawnej związanej z zasadami dotyczącymi wyodrębniania lokali mieszkalnych, zwłaszcza w zakresie prawa związanego t.j. udziału w częściach wspólnych budynku (- ów) oraz w prawie własności gruntu lub w wieczystym użytkowaniu. Dodatkowo jej zawansowany wiek (obecnie 89 lat) i sytuacja życiowa (przebywa w Domu Pomocy Społecznej w M.) oraz ta okoliczność, iż faktycznie nie posiada środków finansowych chociażby z tytułu zbycia przedmiotowego lokalu mieszkalnego legły u podstaw takie rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu.

Natomiast w pkt III wyroku rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, ustalonej na podstawie § 2 ust. 3 , § 3 ust.1 , § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013 r., poz. 461 ze zm.) w kwocie 3.6000 zł, powiększonej o kwotę 828 zł podatku od towarów i usług(w sumie 4.428 zł). Biorąc pod uwagę oświadczenie pełnomocnika, iż koszty nie zostały uiszczone w całości jak i w części. Tym samym skoro brak było podstaw do obciążenia tymi kosztami pozwanego koszty te ponosi Skarb Państwa zgodnie z regulacją z § 20 w zw. z § 19 powyżej cytowanego rozporządzenia.

SSR Anita Wolska

I C 1078/14

ZARZĄDZENIE

Dnia 25.01.2018r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. pozwanego.
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 21 dni od doręczenia.

SSR Anita Wolska